

A close-up portrait of an elderly woman with short, wavy, light brown hair and bangs. She is wearing black-rimmed glasses and a black top. The background is slightly out of focus, showing a wooden chair back and a light-colored wall.

**XXXVI Festa de l'Arbre i
XXX d'Homenatge als Poetes**

Festa cultural d'interès local

Santiga, 7 d'abril de 2019

**Antònia
Vicens
i Picornell**

Associació d'Amics de Santiga

Santa Perpètua de Mogoda

Pòrtic

Antònia Vicens i Picornell (Santanyí, Mallorca, 1941), escriptora catalana de més ferma i interessant trajectòria.

De ben petita li agrada sentir la llengua que parlen al seu poble i escoltar la gent gran, i és a partir d'aquestes experiències que neixen els primers relats. El 1965 rep el primer reconeixement per la seva obra, en guanyar el concurs literari de Cantonigròs amb un recull de tres contes. Però l'autèntica prova de foc de la seva literatura és el premi Sant Jordi 1967 que obté amb la novel·la *39º a l'ombra*, reeditada per Edicions 62 el 2002, una obra que rep comentaris ben entusiastes dels crítics de l'època. Aquest premi impulsa la seva literatura i, des d'aleshores, ha publicat nombroses novel·les, mentre la crítica i el lector hi continuen veient una escriptora tenaç i intel·ligent, preocupada per temes com la condició de la dona, la soledat i la terra pròpia, és a dir, els canvis que ha patit l'illa de Mallorca durant els últims 50 anys i com ha influït aquest fet en les últimes generacions.

A més d'altres novel·les, com *La Santa* (1980), *Terra seca* (1987), *Febre alta* (1998), *Lluny del tren* (2002), *Ungles perfectes* (2007) o *Ànima de gos* (2011); ha publicat llibres de contes recollits en el volum *Tots els contes* (2005), narrativa juvenil, els reculls de poesia *Lovely* (2009), *Sota el paraigua el crit* (2013), *Fred als ulls* (2015) i *Tots els cavalls* (2017), Premi Cavall Verd de poesia i Premi Nacional 2018, i un llibre de memòries en col·laboració amb Josep Maria Llopart: *Vocabulari privat* (1993). Té obra traduïda a l'alemany i el castellà.

El 1998 és presidenta en funcions de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, de la qual també és vicepresidenta a les Illes de 1997 a 2004. El 2016 n'és nomenada sòcia d'honor. Aquest mateix any rep el Premi Nacional de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Medalla d'Or de l'Ajuntament de Palma, la Medalla d'Or de l'Ajuntament de Santanyí i el Premi Josep M. Llopart de l'Obra Cultural Balear.

PROGRAMA

Santiga, 7 d'abril de 2019

Santa Perpètua de Mogoda

A les 9.30 h. del matí

Missa i pregària a la Mare de Déu de l'Heura.

A les 10.30 h. del matí

Plantada d'un arbre

A les 11 h. del matí

Acte d'homenatge a

Antònia Vicens i Picornell, poeta (1941)

A l'acte hi participaran l'Aula d'Extensió Universitària, La Coral Renaixença, els Gegants de Santa Perpètua, el Grup del Ball de Gitanes i els grups de Teatre Perpetuenc i Tàndem.

Clourà l'acte la Sra. Isabel Garcia Ripoll,
Alcaldesa de Santa Perpètua de Mogoda

Com a recordança de l'homenatge es descobrirà una placa a la Paret dels Sentiments, creada per l'artista local Judit Humet Rovira.

NOTA: a la plaça de Santiga hi haurà servei de bar.

dORBETAT

Vares arribar al punt de desitjar el martiri
sense sang sense corona d'espines (ofrena)

Quan ja no et quedava gens de suc a l'ànima
lliurar-te als braços de la mar
no et feia guanyar cap cel

* * *

No et feia guanyar cap cel
lliurar-te als braços de la mar
quan ja no et quedava gens de suc a l'ànima

Sense sang sense corona d'espines (ofrena)
vares arribar al punt de desitjar el martiri.

Del llibre: *Sota el paraigua el crit*
Lleonard Muntaner, editor (2013)

perquè has arribat a un saltant de la teva vida que quan
algú et demana de què passes gust contestes
sóc feliç el dia de la setmana que canvio
els llençols i el llit fa olor
d'infància.

la primera vegada t'escarrufa arreplegar
amb la pala i la granera una rata morta vulguis o no
els seus ulls diminut transmeten
la soledat d'un desert
de gel la segona vegada
al damunt de la rata hi llences
fullaraca i t'oblides del ferd

Del llibre: *Fred als ulls*
Jardins de Samarcanda#75 (2015)

Entre ombres no hi puc
viure m'ofeguen
enmig d'espelmes
tampoc en canvi
amb la culpa hi puc dormir.

No sé a on descansen les ànimes dels ocells
plora l'amiga n'he vist un esbart
damunt el llit de Diable però no podran
quedar-se gaire temps hauràs d'aclarir
els llençols la culpa
possiblement ve per mar
ja no es pesquen peixos vius.

Del llibre: *Tots els cavalls*
LaBreu Edicions (2017)

Aigua

La mort només es deixa veure quan surt a robar l'aire
que respirem.

El pare l'havia clissada desentdollant-li
l'inhalador a través de les mans finíssimes
d'una metgesa jove.

Però jo
només veia un home acabat que volia fugir
del seu llit de dolor.

Va dir me'n vaig
el pare.

A on? Vaig demanar jo.
No ho sé però me'n vaig

va dir el pare.

Que vols que et prepari? Vaig demanar jo.

Aigua

va dir el pare.

Una llesca de pa? Vaig demanar jo.

Aigua

va repetir el pare.

T'hi poso qualche peix? Vaig demanar jo.

Ja vindran tots els peixos

només vull aigua.

Del llibre: *Lovely* (en català i castellà)
Saltadera (2017)

AGRAÏM LA COL-LABORACIÓ DE:

Amics de l'Obra d'en Francesc Brunet-Llobet

ARANOW packaging machinery

Autocars Serrat

Cal Relotger

Can Llobet Restaurant

Comercial Líder, S.A

Dicu, S.A.

Equus Life, S.L.

El Pont Vell - Estació de Servei

Escola Tabor

Esports Aguilà

Farmàcia Carme Relat

Farmàcia Jaume Guillen

Forn Ribas, S.A.

Gas-Die, S.L.

Gestoria Banús

Gestoria Jansana

Impremta M4

Instal·lacions Surroca, S.L.

La Perpetuenca, S.C.C.L.

Lípidos Santiga, S.A.

Llar 56

Milar Sabaté

Miró Jardineria

Montserrat Restaurant

Pa Artesà del Vallès S.L.

Restaurant Can Trompeta

Transgruas Serrat, S.L.

Xarcuteria Subirats

AJUNTAMENT DE
SANTA PERPÈTUA
DE MOGODA
Cultura

